

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/16461 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 26 april 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 april 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de opheffing van de maatregel bevolen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2 klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte het gebruik van de uit onderzoek naar de mobiele telefoon van de vreemdeling verkregen informatie ontoelaatbaar heeft geacht en aldus ten onrechte de maatregel wegens het ontbreken van nieuwe feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zicht op uitzetting thans niet ontbreekt, heeft opgeheven. De wettelijke grondslag voor het onderzoek naar de mobiele telefoon is volgens de staatssecretaris gelegen in artikel 50, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Krachtens deze bepaling kon de mobiele telefoon zonder toestemming van de vreemdeling worden onderzocht teneinde zijn identiteit en nationaliteit vast te stellen en kon de vreemdeling op grond van dit onderzoek in redelijkheid opnieuw in bewaring worden gesteld, aldus de staatssecretaris.

2.2. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Degene die stelt Nederlander te zijn, maar dat niet kan aantonen, kan worden onderworpen aan de dwangmiddelen als bedoeld in het tweede en vijfde lid.

Ingevolge tweede lid, voor zover thans van belang, mag, indien de identiteit van de staande gehouden persoon niet onmiddellijk kan worden vastgesteld, hij worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor.

Ingevolge het vijfde lid zijn de in het eerste lid bedoelde ambtenaren bevoegd de opgehouden persoon aan diens kleding of lichaam te onderzoeken, alsmede zaken van deze persoon te doorzoeken.

2.3. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van voormelde bepaling wordt in het vijfde lid, in aanvulling op artikel 5:18 van de Algemene wet bestuursrecht, de bevoegdheid gegeven om zaken van de opgehouden persoon te doorzoeken, waarbij gedacht dient te worden aan het doorzoeken van zijn bagage (memorie van toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3). Het doelcriterium van de fouilleringsbevoegdheid van het vijfde lid is de vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van vreemdelingen (nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 1999-2000, 26 732, nr. 7).

2.4. De bevoegdheid om de mobiele telefoon, die in het bezit van de krachtens artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000 opgehouden vreemdeling is aangetroffen, in het kader van onderzoek naar diens identiteit en nationaliteit uit te lezen vindt haar grondslag in artikel 50, vijfde lid, van de Vw 2000. De rechtbank is dan ook ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de uit onderzoek naar de mobiele telefoon verkregen informatie niet rechtmatig is verkregen, de staatssecretaris dusdanig onbehoorlijk heeft gehandeld dat deze informatie ontoelaatbaar moet worden geacht en, nu de staatssecretaris geen andere nieuwe feiten en omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan geoordeeld moet worden dat zicht op uitzetting thans niet ontbreekt, de bewaring moet worden opgeheven wegens het ontbreken daarvan. De grieven slagen.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 17 april 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.6. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 18 mei 2005 in zaak no. 200503257/1, JV 2005/282), behoort de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt.

2.7. Op de vreemdeling rust de rechtsplicht Nederland te verlaten. Deze verplichting brengt onder meer met zich dat hij actieve en volledige medewerking dient te verlenen aan het verkrijgen van de voor zijn vertrek benodigde documenten.

Voorts is het de vreemdeling die bij uitstek beschikt over de voor de vaststelling van zijn identiteit benodigde gegevens en op wie de verplichting ligt om belemmeringen voor die vaststelling zo mogelijk weg te nemen.

De vreemdeling stelt _____ van Franse dan wel Nederlandse nationaliteit te zijn.

Uit onderzoek naar de in het bezit van de vreemdeling aangetroffen mobiele telefoon is gebleken dat zijn juiste identiteit vermoedelijk

_____ van Ghanese nationaliteit is. De staatssecretaris heeft naar aanleiding van deze nieuwe identiteitsgegevens een laissez-passer procedure gestart bij de Ghanese autoriteiten. Gelet hierop heeft de

staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat sprake was van nieuwe feiten en omstandigheden, op grond waarvan zicht op uitzetting van de vreemdeling thans niet ontbreekt en hij in bewaring kon worden gesteld.

2.8. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensgevolge buiten het geding.

2.9. Gelet op het vorenstaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 17 april 2007 alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 26 april 2007 in zaak no. AWB 07/16461;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Leden, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

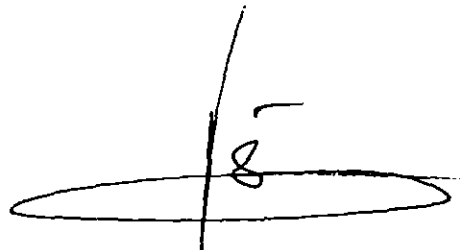
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juni 2007

421

Verzonden: - 5 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, and a smaller, more complex mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 84478
2508AL 's-GRAVENHAGE

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 18 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.L.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 11 35
Fax 070 - 424 11 39
V-nummer / Zaak - / Zaak - 17/04/2007
Datum 17/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(n)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	
Nationaliteit(en)	:	Frans
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere aliasen
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Den Haag
Datum	:	17/04/2007

V.nr.

Pagina 1 van 2

Onivankst tijd 23. Apr. 10:47

ONTVANGEN 23-04-2007 12:38

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 012

Tijd : 11:25 uur.

van justitie
De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening

12601

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr:

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 23. Apr. 10:47

ONTVANGEN 23-04-2007 12:38

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 013

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/16461
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. S. Jankie, advocaat te Hoofddorp,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mw. G.D. Tjou Tam Sin.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op [ ] en de Franse nationaliteit te bezitten.

2 Op 17 april 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 17 april 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 25 april 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig de heer J.G. de Waard, tolk in de Engelse taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Eiser heeft aangevoerd dat er excessief geweld is gebruikt bij zijn aanhouding. Eiser heeft voorts betoogd dat verweerder zonder enige wettelijke grondslag eisers bijbel en mobiele telefoon in beslag heeft genomen. Bovendien blijkt uit het dossier dat de mobiele telefoon van eiser is onderzocht en dat informatie hieruit is gebruikt. Ook voor deze handeling is geen wettelijke grondslag aanwezig, terwijl hiermee inbreuk is gemaakt op eisers grondrechten. De betreffende informatie is derhalve onrechtmatig verkregen en mag door verweerder niet worden gebruikt. Tot slot heeft eiser eerder in vreemdelingenbewaring gezeten, welke is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Thans is geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden.

3. Namens verweerder is aangevoerd dat de maatregel van inbewaringstelling rechtmatig is opgelegd. Uit het dossier kan niet worden afgeleid dat sprake is geweest van geweld bij eisers staandehouding. Eisers mobiele telefoon is inderdaad onderzocht en daaruit is relevante informatie naar voren gekomen. Verweerder stelt dat geen sprake is geweest van inbeslagname van de telefoon. Het onderzoeken van eisers telefoon behoeft volgens verweerder geen uitdrukkelijke wettelijke bevoegdheid, dit onderzoek kan worden

AWB 07/16461

2

gedaan in het kader van artikel 54 van de Vw 2000. Eiser is eerder van 10 augustus 2006 tot 21 februari 2007 in bewaring gesteld. Deze maatregel is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Uit het onderzoek van eisers mobiele telefoon is naar voren gekomen dat eiser mogelijk een andere naam heeft, namelijk Dit is nieuwe informatie tengevolge waarvan een nieuwe inbewaringstelling van eiser gerechtvaardigd is.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 De rechtbank is van oordeel dat de maatregelen van staandehouding en ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze zijn toegepast. Uit het dossier kan niet worden afgeleid dat bij de staandehouding van eiser enige vorm van geweld is gebruikt. De enkele stelling van eiser is onvoldoende om aan te nemen dat sprake is geweest van excessief geweld.

4.2 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.3 Wel is betwist dat eiser opnieuw in bewaring mocht worden gesteld nu de eerdere inbewaringstelling van eiser op 21 februari 2007 is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Verweerder heeft dienaangaande aangevoerd dat uit het onderzoek van eisers mobiele telefoon is gebleken dat hij mogelijk een andere naam heeft, het betreft een naam die niet eerder bij verweerder bekend is. Eiser heeft aangevoerd dat deze informatie, wat daar verder ook van zij, onrechtmatig verkregen is en derhalve niet door verweerder mag worden gebruikt. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

4.3.1 Blijkens het rapport van bevindingen opgemaakt op ambtsbelofte op 19 april 2007 door E.H. Ooms, medewerker vreemdelingenpolitie van het regionaal politiekorps Haaglanden, heeft voornoemde persoon teneinde de identiteit van de vreemdeling vast te stellen onderzoek gedaan naar de mobiele telefoon van eiser. Deze telefoon was bij eiser aangetroffen ten tijde van de staandehouding. Het onderzoek naar de telefoon heeft bestaan uit het bellen naar een gratis servicenummer om het telefoonnummer van de telefoon te achterhalen, het lezen van berichten in de inbox van de telefoon en het lezen van het elektronisch telefoonboek van de telefoon. Voorts heeft de genoemde medewerker met zijn diensttelefoon diverse mensen gebeld die in het elektronisch telefoonboek van eisers telefoon staan vermeld. Aan deze mensen is gevraagd naar ene [ ] die in Holland woont. Eén van deze gebelde personen heeft de volledige naam en nationaliteit van gegeven.

4.3.2 De rechtbank stelt vast dat de mobiele telefoon van eiser is onderworpen aan een uitgebreid onderzoek, zonder dat eiser hiervoor toestemming heeft verleend. De rechtbank is met eiser van oordeel dat hiermee inbreuk is gemaakt op de privacy van eiser. Voor het maken van een dergelijke inbreuk is naar het oordeel van de rechtbank een wettelijke grondslag vereist. Verweerder heeft gesteld dat deze wettelijke grondslag kan worden gevonden in artikel 54 van de Vw 2000. De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Genoemd artikel is een delegatiebepaling en bevat niet een dergelijke bevoegdheid. Ook in de van belang zijnde bepalingen van het Vreemdelingenbesluit 2000 (artikelen 4.37 - 4.52 Vb 2000) is een dergelijke bevoegdheid niet opgenomen.

AWB 07/16461

3

4.3.3 De rechtbank is gelet op het voorgaande met eiser van oordeel dat de informatie uit het onderzoek van eisers mobiele telefoon niet rechtmatig is verkregen. Blijkens jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (18-2-04, AB 2003/328) is niet op voorhand uitgesloten dat aan dergelijke informatie wel betekenis kan toekomen in een bestuursrechtelijke procedure. In een dergelijke procedure is het gebruik van zodanig bewijs slechts dan niet toegestaan, indien dit is verkregen op een wijze, die zozooer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht. De rechtbank is, gelet op de intensiteit van het onderzoek naar eisers telefoon, waarbij zelfs zijn berichten zijn gelezen en personen uit het adresboek zijn gebeld, van oordeel dat hiervan sprake is.

4.4 Gelet op het voorgaande acht de rechtbank het niet toelaatbaar dat verweerder de informatie verkregen uit het onderzoek naar eisers mobiele telefoon gebruikt. Verweerder heeft deze informatie aangevoerd als zijnde nieuw feit sedert de opheffing van eisers eerdere inbewaringstelling op 21 februari 2007. Nu verweerder geen andere nieuwe feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan geoordeeld moet worden dat thans wel zicht op uitzetting bestaat, komt de rechtbank tot de conclusie dat het zicht op uitzetting ontbreekt.

4.5 Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven met ingang van 26 april 2007.

4.6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding.

4.7 De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1.) Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

AWB 07/16461

4

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

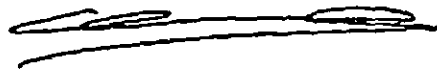
- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 26 april 2007;
- 3 wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. C. Laukens, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 26 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier.

De griffier,

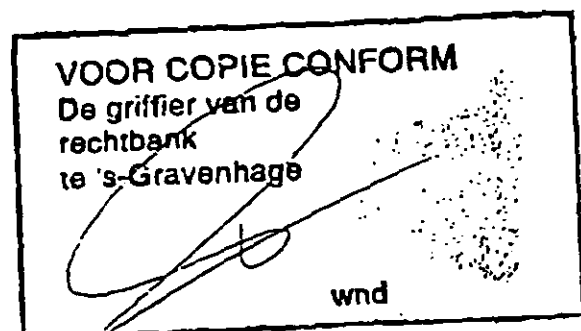
De rechter,

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

26 APR 2007

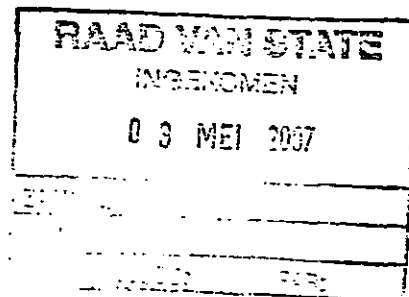

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Rotterdam
van 26 april 2007
met kenmerk AWB 07/16461

Inzake:

met kenmerk 0608.11.0314
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. S. Jankie
advocaat te Hoofddorp

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. F. Boone
070 779 4339

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, van 26 april 2007, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 07/16461, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 17 april 2007 gegrond heeft verklaard en de opheffing van de maatregel heeft bevolen (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 17 april 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 26 april 2007, met kenmerk AWB 07/16461, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"4.3.2 De rechtbank stelt vast dat de mobiele telefoon van eiser is onderworpen aan een uitgebreid onderzoek, zonder dat eiser hiervoor toestemming heeft verleend. De rechtbank is met eiser van oordeel dat hiermee inbreuk is gemaakt op de privacy van eiser. Voor het maken van een dergelijke inbreuk is naar het oordeel van de rechtbank een wettelijke grondslag vereist. Verweerder heeft gesteld dat deze wettelijke grondslag kan worden gevonden in artikel 54 van de Vw 2000. De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Genoemd artikel is een delegatiebepaling en bevat niet een dergelijke bevoegdheid. Ook in de van belang zijnde bepalingen van het Vreemdelingenbesluit 2000 (artikelen 4.37 -4.52 Vb 2000) is een dergelijke bevoegdheid niet opgenomen.

4.3.3 De rechtbank is gelet op het voorgaande met eiser van oordeel dat de informatie uit het onderzoek van eisers mobiele telefoon niet rechtmatig is verkregen. Blijkens jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (18-2-04, AB 2003/328) is niet op voorhand uitgesloten dat aan dergelijke informatie wel betekenis kan toekomen in een bestuursrechtelijke procedure. In een dergelijke procedure is het gebruik van zodanig bewijs slechts dan niet toegestaan, indien dit is verkregen op een wijze, die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht. De rechtbank is, gelet op de intensiteit van het onderzoek naar eisers telefoon, waarbij zelfs zijn berichten zijn gelezen en personen uit het adresboek zijn gebeld, van oordeel dat hiervan sprake is."

Grief 2

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"4.4 Gelet op het voorgaande acht de rechtbank het niet toelaatbaar dat verweerder de informatie verkregen uit het onderzoek naar eisers mobiele telefoon gebruikt. Verweerder heeft deze informatie aangevoerd als nieuw feit sedert de opheffing van eisers eerdere inbewaringsstelling op 21 februari 2007. Nu verweerder geen andere nieuwe feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan geoordeeld moet worden dat thans wel zicht op uitzetting bestaat, komt de rechtbank tot de conclusie dat het zicht op uitzetting ontbreekt.

4.5. Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven met ingang van 28 april 2007. "

Toelichting op de grieven

- 3.4. Ten onrechte heeft de rechtbank het gebruik van informatie, verkregen uit het onderzoek naar verweerders mobiele telefoon, ontoelaatbaar geacht. De rechtbank is derhalve ten onrechte tot het oordeel gekomen dat niet is gebleken van nieuwe feiten of omstandigheden op grond waarvan thans wel een zicht op uitzetting bestaat.
- 3.5. Ten onrechte is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat een wettelijke basis voor het onderzoek naar de telefoon ontbreekt. Die wettelijke basis kan immers worden gevonden in artikel 50, vijfde lid, Vw 2000, waaruit blijkt dat de zaken van de opgehouden persoon kunnen worden doorzocht. De staatssecretaris heeft derhalve zonder toestemming van verweerder de mobiele telefoon aan een onderzoek kunnen onderwerpen teneinde de identiteit en nationaliteit van verweerder vast te stellen. Nu de mobiele telefoon, die bij verweerder is aangetroffen, nieuwe mogelijkheden bood voor onderzoek naar verweerders identiteit en nationaliteit, hetgeen ook is gebleken, heeft de Staatssecretaris in redelijkheid kunnen besluiten om verweerder opnieuw in bewaring te stellen.
- 3.6. Indien, onverlet op voorgaande, het onderzoek naar de mobiele telefoon niet op rechtmatige wijze heeft plaatsgevonden, is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de wijze waarop de informatie is verkregen zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat het gebruik ervan onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht. Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank een onjuiste belangenafweging gemaakt. De Staatssecretaris stelt voorop dat op verweerder de rechtsplicht rust om actieve en volledige medewerking te verlenen aan de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit. Van verweerder kan tenminste worden verwacht dat hij zijn juiste personalia verstrekt. Uit het dossier blijkt dat verweerder een dergelijke medewerking niet verleent. Verweerder bedient zich immers van aliasen, hetgeen blijkt uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 17 april 2007 en ook uit de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 23 augustus 2006 aangaande de vorige inbewaringsstelling. De informatie die het onderzoek naar de telefoon heeft opgeleverd, te weten de vermoedelijke echte naam van verweerder, had de Staatssecretaris ook op een andere manier kunnen vernemen, namelijk van verweerder zelf, indien hij de medewerking zou hebben verleend die van hem mag worden

verwacht. Het door de Staatssecretaris verrichte onderzoek had in dat geval achterwege kunnen blijven. Gelet hierop, gezien de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd en die door verweerder niet zijn betwist en nu verweerder na opheffing van de eerdere maatregel Nederland niet heeft verlaten, had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen tot het oordeel dienen te komen dat er voldoende zicht op uitzetting bestaat en had het beroep ongegrond dienen te worden verklaard.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 3 mei 2007

Gemachtigde

mr. F. Boone
senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 4339
telefax 070 - 779 4545